

Written by - மருகப்பதி -

Sunday, 13 August 2017 19:47 - Last Updated Sunday, 13 August 2017 19:50

'வாணி, உன் வீடும் வளவும் அறிவனே. அக் காணி முழுவதும் கலகலப்பே அல்லவோ?'- கவிஞர் மகாகவி உரூத் திரமீர்த்தி எழுதியிருக்கும் இந்தக் கவிதை வரிகள், யாழ். மகாஜனாக் கல்லூரியை நினவுகொடுக்கிறது. யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தராகப் பணியாற்றிய நண்பர் என. சண்முகலிங்கன், " சமீக மாற்றங்களிடையும் பண்பாட்டின் சமூகமையான கருவிகளைக் கைவிடாத இந்தப் புலத்தின் சிறப்பினைக் கண்டதான் படபைபுச்சக்தியாய்ப் பண்பாடு கண்ட கலதைத் தெய்வமான வாணியும் தன் வீடாக மகாஜனாவதைத் தீர்த்துத் துது, தனெதமிழ் யாழ் மீட்டிச் சிரித்தபிவீற்றிருக்கிறாள். - என்று தமது கட்டுரையொன்றில் பதிவுசெய்துள்ளார். சமீக மாற்றங்களாகு பிரதானமாகத் திகழும் கல்வியும் கலை, இலக்கியங்களும் உருவாகும் -வளரும் ஸ்தாபனம் மகாகவி குறிப்பிடும் கலகலப்பான கலாசாலையானது.

இலங்கையில், தமிழ் கலை, இலக்கியவளர்ச்சிக்கு ஆரோக்கியமான சமூகமையதைத் தந்த பாடசாலையின - கல்லூரிகளின் வரிசையில் மகாஜனாவும் ஒன்று என்பதில் அபிப்பிராய பதேமீருக்காது. எனக்கு- எனது தாயகத்தில் பல பாடசாலையினுடன் நீண்டகாலமாக தொடர்புகளிருந்தபோதிலும் மகாஜனாவானது உறவு சற்று வித்தியாசமானது. அதற்குக் காரணம் பலவாண்டு. 1972 ஆம் ஆண்டு ஜூலைமாதம் வெளியான மல்லிகை இதழின் முகப்பினை அலங்கரித்த படம் மகாஜனாக் கல்லூரியின் ஸ்தாபகர் பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை அவர்களையது. அந்த இதழில் தான் எனது முதலாவது சிறுகதையும் வெளியாகி ஈழத்து இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகமானனே. ஒவ்வொருவரது வாழ்விலும் முதலாவது நிகழ்வு மறக்கமுடியாததல்லவா...?

யாழ்ப்பாணத்தில் 1975- 1986 காலப்பகுதியில் பல இலக்கியக்கூட்டங்களிலும் பசேயிருந்தபோதிலும் அந்தக் குடாநாட்டில் முதலாம் - இறுதியுமாக நான் பசேய ஓரையொரு கல்லூரி மண்டபம் மகாஜனா மாத்திரமே. 1984 ஆம் ஆண்டு அச்சமயம் அங்கே அதிபராகவிருந்த எழுத்தாளர் த. சண்முகசுந்தரம் அவர்களின் தலமையில் அக் கல்லூரியில் நடந்த திருமதி கோகிலா மகநே திரனின் முரண்பாடுகளின் அறவடையதைத் தொகுப்பின் வெளியீட்டு விழாவில் தான் இந்த முதலாம் இறுதியுமான நிகழ்வு நடந்தது. மகாஜனாவின் இலக்கியப் பாரம்பரியத்தை பார்த்தோமேயானால் அது ஒரு நீண்ட வரலாறாக விரியும். க. சின்னப்பா, நா. சிவபாதசுந்தரன், ச. கதிரசேர்பிள்ளை, அ.ந.கந்தசாமி, அ.செ.மருகானந்தன், மகாகவி, சண்முகசுந்தரம், மயிலங்கட்டலூர் பி. நடராசன், சிவநசேச்சலெவன், சோமகாந்தன், பார்வதிநாதசிவம், சண்முகலிங்கன், குகசர்மா, குரூம்பசிபி சிவகுமாரன், மாவநித்தியானந்தன், கோகிலா மகநே திரன், சரேன், ஆதவன், விஜயநே திரன், சபசேன், ஊர்வசி, ஓளவன், த. கனகரத்தினம், க. சண்முகலிங்கம், ஸ்ரீரஞ்சனி விஜநே திரா, இப்படியாக முதலாம் இரண்டாம் மூன்றாம் தலமுறை கலை-இலக்கியவாதிகளும் இந்த வரிசையில் இணைந்துள்ள சிட்னி எழுத்தாளர் பரோசிரியர் ஆ.சி.கந்தராஜா, மகநே திரராஜா பிரவீணன், அவுஸ்திரேலியாவில் கலப்பை சஞ்சிகை வெளியிட்ட டாக்டர் கதீஸ் வரன், மெல்பன் சகோதரி திருமதி உஷாசிவநாதன் ஆகியோர் அனைவராகுள்ளும் ஒருவராக விளங்கியவர் எனது மதிப்பிற்குரிய பொ.கனகசபாபதி. இங்கு குறிப்பிடப்படாதவர்களில் சிலர் இலக்கிய

Written by - முருகப்பதி -

Sunday, 13 August 2017 19:47 - Last Updated Sunday, 13 August 2017 19:50

ரீ தியாகவமும் வாழ்வுறவு ரீ தியாகவமும் எனக்கு மிகவும் வணேட்டப்பட்டவர்களே.

நான் அந்தக் கல்லூரியில் படித்தவனில்லை. ஆனால், அக் கல்லூரியின் கல்வி மற்றும் கலை இலக்கிய பாரம்பரியத்தை சமூகமையுடன் வளர்த்த சிலருடனாவது இலக்கிய நட்பைத் தொடர்ந்து பணைவருகின்றனே. அந்தவரிசையில் கனகசபாபதி எனது இனிய நண்பர். அவரை நான் இதுவரையில் இரண்டு சந்தர்ப்பங்களில் தான் கண்டு பிடிக்கிறேன். சில வருடங்களாகக் குமுன்னர் அவர் அலுவல்திரவியாவில் மகாஜனா விழாக் களாக வந்திருந்த சமயம் அவரை, அவர் மெல்பனில் தங்கியிருந்த ஒரு நண்பரின் இல்லத்தில் சந்தித்து நீண்ட நேரம் உரையாடியிருக்கிறேன். ஏற்கனவே அவரது எழுத்துக்களை மாதிரிப் படித்துவதைத் தக்கொண்டு அவரைச் சந்தித்து நட்பை வளர்த்துக்கொண்டனே.

இது மாதலாவது சந்திப்பு.

2007 இறுதியில் கனடா சன்னெற்றிருந்தபொழுது மீண்டும் சந்தித்தனே. இது இரண்டாவது சந்திப்பு. அவரிடமிருந்த அதசேமயம் அவர் மீது மற்றவர்கள் கண்டிருந்த சிறப்பான குணாதிசயங்களை இங்கு சூட்டிக் காட்டுவது மிகவும் பொருத்தமானதாகவிரும்புகும் என நம்புகிறேன். முன் மாதிரி- சூயவிமர்சனம் என்றெல் லாம் நாம் அடிக் கடி எழுத்தழியத்தின் போது பாவிக்கும் இரண்டு முக்கியமான வார்த்தைப் பிரயோகங்கள் இருக்கின்றன. மெல்பனில் நான் அவரை முதல் மாதலில் சந்தித்து உரையாடிக் கொண்டிருந்தபொழுது. ஒரு இளம் யுவதி அவரைப் பாரக் கவந்து, "சரே நான் உங்களிடம் பிக்கவில்லை தான். ஆனால், என்னை ஆசீர்வதியுங்கள்" -எனச் சொல்லிக்கொண்டு நின்றார்.

கனகசபாபதி அவர்களுக்கோ இந்தப் பிள்ளையார் என்று திரியவில்லை. "நீங்கள் யாரம்மா?" - எனக் கேட்டார். உடனே அந்தப் பிள்ளை, "சரே, நான் உங்களிடம் பாடசாலையைப் போட்டியொன்றின் போது பரிசு வாங்கியிருக்கிறேன்." என்றார். "ஆ...அப்படியா. மகிழ்ச்சி. எங்கே இருந்தாலும் எனது வாழ்த்துக்கள் என்றும் உண்டு" எனச் சொல்லி அவர் அந்த யுவதியை வாழ்த்தினார். பின்னர் தான் நான் அறிந்துக்கொண்டனே அவர் வறையாருமில்லை. எங்கள் நண்பர் கலப்பை ஆசிரியர் டொக்டர் கதீஸ் வரனின் மனைவி சிவரதி. அவர் தற்பொழுது சிட்னியில் பல மரூத்துவராகப் பணியாற்றுகிறார்.

கனடாவைக் குப்போயிருந்த பொழுது அவருக்கு நாங்கள் வளையிட்ட அலுவல்திரவியா எழுத்தாளர்களின் கதைத் தொகுப்பான உயிர்ப்பு நுலகைக் கொடுத்துனே. அதில் உஷா சிவநாதனும் எழுதியிருக்கிறார். அதனைப் பார்த்துவிட்டு யார் இந்த உஷா என்பதை ஊர்ஜிதப்படுத்திக் கொண்டு, என்னிடம் அவரது தொலைபேசி இலக்கத்தைக் கேட்டுப்பற்றி உஷாவைத் தொடர்பை ஏற்படுத்தி உரையாடியிருக்கிறார். சற்று யோசித்துப் பாராங்கள். இது சிலருக்கு சின்னவிடயமாகவிரும்புகலாம். வழக்கமாக என்ன நடக்கும்....? இவையும் எழுதுறாவோ என்று அலட்சியமாக ஒரு குறுஞ்சிரிப்பை உதிர்த்துவிட்டு போய்விடுபவர்களும் எம்மத்தியில் இருக்கின்றனர். ஆனால், கனகசபாபதியிடம் ஈக்கோ இல்லாத உயர்ந்த பண்புகள் இருந்தன. ஒரு மித்தத்தலமையுறையைச் சரேந்த ஒரு ஆசான், தனக்குத் திரிந்த இளம் தலமையுறையைப் பிள்ளை எழுத்துத்துறையிலும் ஈடுபட்டிருக்கிறார் என அறிந்ததும் உடனே தொடர்புக் கொண்டு சுகம் விசாரிக்கின்றார். இதுதான், நான் முதலில் குறிப்பிட்ட முன்மாதிரி. அவர் முன்மாதிரியான ஒரு ஆசான் என்பதனால் தானே அவர் இல்லாமலேயே அவரது மாணாக் கர்களினால் வறைய ஒரு நாட்டில் அவரது நுலுக்கு

Written by - மருகப்பதி -

Sunday, 13 August 2017 19:47 - Last Updated Sunday, 13 August 2017 19:50

பாயசத்துக்கு முந்திரிப்புரப்பு சரேத்ததுபோன்று சுவகைட்டி மெருகநேறியுள்ளார். அவரது மாணவரும் இன்று இலக்கிய உலகில் நன்கு அறிமுகமானவருமான எழுத்தாளர் பரோசிரியர் ஆ.சி. கந்தராஜா, இந்நிலைக்கு மதிப்புரை வழங்கியிருக்கிறார். மிகவும் பொருத்தமான ஒருவரதைதான் நபலாசிரியர் மதிப்புரை எழுதுவதற்குத் தரேந்தெடுத்திருக்கிறார். கந்தராஜா அவர்களும் ஒரு உயிரியல் தொழில்நுட்ப பரோசிரியர். சிட்னியில் மறேகு சிட்னி பல்கலைக்கழக விவசாயபீடத்தில் பணியாற்றியவர். வளெரிநாட்களில் சில பல்கலைக்கழகங்கள்க்கு விருந்தினர் அடிப்படையில் விரிவுரையாற்றச்செல்பவர். அவர் சொல்கிறார்:- 'சிக்கலான விஞ்ஞானகோட்பாடுகளை விளக்க கனகசபாபதி ஆசிரியர் அன்று கயையாண்ட உதாரணங்களும் நகசைச்சுவகை கலந்த மொழி நடையும் எனது பல்கலைக்கழக விரிவுரகைகள்க்கு பரிதும் உதவுகின்றன.'

நபலாசிரியரின் மற்றுமொரு மாணவரான எழுத்தாளர் திருமதி கோகிலா மகநேதிரன், சொல்கிறார்:- "விண் தொட நிமிர்ந்த மனிதர். ஆதலால் பல அரங்குகளை அணிசெய்யும் தலவை. சொல்வதெல் லாம் பயனுள்ள சொல்லாகச் சொல்லிட வந்ததால், இன்று எழுதுவதெல் லாம் பயன் உள்ள எழுத்தாய் அமைகிறது"

இந்நிலை மற்றுமொரு சிறப்பு என்னவென்றால், தமது ஆக்கங்களபற்றிய மதிப்புரையை யோ எண்ணங்களையோ பதிவு செய்வதற்கு அந்நியப்பட்ட எவரையும் நபலாசிரியர் நாடவில்லை. தமது மாணவர்களிடமிருந்தே கருத்துக்களை கேட்டறிகிறார். இது ஆசிரியர் - மாணவர்கள்க்கிடையே நெருக்கத்தையும் புரிந்துணர்வையும் ஏற்படுத்துவதற்கான முன்மாதிரி.

எழுத்தாளர்களாக கலைஞர்களாக வளரும் - உயரும் பல்கல்வித்துறை ஆசான்களிடம் இந்நல்ல குணம் சத்தை அவதானித்துள்ளனே. நண்பர் கவிஞர் அம்பி அவர்களும் இதற்குச் சிறந்த உதாரணம். நண்பர் மாவை நித்தியும் அம்பியின் ஒரு மாணவர். அவரும் ஒரு கவிஞர் - கலைஞர். அம்பி-மாவை நித்தியின் புரிந்துணர்வுமிக கருடபை அருகிருந்து பார்த்திருக்கின்றனே. இதுபோன்ற வாழ்வியல் குணம் சங்கள் மறவர்கள்க்கும் முன்மாதிரியாக இருக்கும் என நம்புகின்றனே.

எவ்வளவோ எழுதியிருப்பவர் கனகசபாபதி அவர்கள். விஞ்ஞானம், அறிவியல், இலக்கியம் என்று அடக்கடி எழுதியும் பசேயும் வரும் இவர், இந்நிலை தமது என்னுரையின் இறுதி வரிகளை இப்படி முடிக் கின்றார்:- "வாசகர்களாகிய உங்கள்க்கு எனது அன்பினதைத் தெரிவிக்கின்றனே. நீங்கள் இல்லாவிட்டால் நானில்லை."

ஒரு நிகைகுடத்திடமிருந்துதான் இத்தகைய வார்த்தைகள் வரும்.

பெரும்பாலும் இந்நிறுறாண்டின் தொடக்கத்திலும் கடந்துசென்ற காலங்களிலும் அறிவியலில் தோன்றிய மாற்றங்களையும் மனித மனங்களில் ஏற்பட்ட சிந்தனைகளையும் தொடர்ச்சியாக வாசித்தும் கேட்டுமறிந்து தானும் அவகைறுத்தீ விர தடேதல்களிலும் ஆராய்ச்சியிலும் ஈடுபட்டு இக்கட்டுரைகளை எழுதியிருக்கிறார். வானொலி-தொலைக்காட்சி-பத்திரிகைகள் - இணையத்தளங்கள் ஊடாக தினமும் புதிய புதிய செய்திகளும் சுவாரஸ்யமான தகவல்களும் வளையாகிக் கொண்டுதான் இருக்கின்றன. நாங்களும் பாரக்கின்றோம் - கேட்கின்றோம். பார்த்தவர்களும் கேட்டவர்களும் சொன்னவற்றை அறிந்து ஆ...அப்படியா. என்று ஆச்சரியமுடன் புரவம் உயர்த்துவோம். அல்லது இது கலிகாலம், உலகம் அழியப்போகிறது. என்று சூடலைஞானம் பசேவோம்.

Written by - மருகப்பதி -

Sunday, 13 August 2017 19:47 - Last Updated Sunday, 13 August 2017 19:50

மனித மூட்டகைகள் விற்பனையைக் குறைக்க வரலாறு என்ற சமீபத்திய பதிவுதான், ஆண்டு இல்லாமல் ஒரு பிள்ளை பிறந்த பிறகு மூடியும் என்ற தகவல் வளையானவாடையின், பிள்ளையை சமூகக் வாடகைத் தாய் வண்புடும் என்ற விளம்பரம் வந்தவாடையின் உலகம் அழியப்போகிறது என்ற விண்ணாணம் பச்சுபவர்களையே பார்த்திருக்கிறோம். இங்கு நான் சொல்லும் விண்ணாணத்திற்கு வறண்டு அர்த்தம்.

ஆனால், கனகசபாபதி என்ன செய்தார்...? ஒரு விஞ்ஞானப்பிரவாகான கண்டிப்பிப்பைப் பற்றிய தகவல் அறிந்தவாடையின் அது தொடர்பாக தடையில ஈடுபட்டார். அதற்காக பல உசாத் துணைநிலைகளை கருத்தினை கற்றார். பின்னர் ஒரு தீர்மானத்திற்கு வந்து தமது இலக்கிய மொழி நடையில் தமிழ் வாசகர்களுக்கு பதிவுசெய்தார்.

இந்தநிலை எமக்குமட்டுமல்ல இலங்கையில் - தமிழகத்தில் மற்றும் தமிழகற்கும் தசேங்களில்லாமல் மாணவர்களுக்கு பரிசும் உதவக கட்டிய நிலை. நிறையத் தகவல்கள் இருப்பதனால் வறண்டு தகவல் தொகுப்பாகவோ தகவல் களஞ்சியமாகவோ அவர் இந்தநிலைபட்டகை கவிலலை. தவேபபட்டும் அளவாகு எமது முன்னோர்களின் சிந்தனைகளையும் மிகவும் பொருத்தமாகச் சேர்த்துக் கொண்டவர்.

திருஞான சம்பந்தர், சாந்தரர், அப்பர், மாணிக்கவாசகர், யாதும் ஊரே யாவரும் களேர் என்ற சர்வதசே சகோதரத்துவத்தையே தாரக மந்திரமாகச் சொன்ன கணியன் பிங்குன்றனார், பாரதியார், அருணாதி சிவாச்சாரியார், திருவள்ளுவர் முதலானோரின் கருத்துக்களையும் இந்த விஞ்ஞான கண்டிப்பிப்புகளுடன் ஒப்புநோக்குகிறார்.

முளவைகையாகக் கள் முயற்சியில் இங்கிலாந்து விஞ்ஞானிகள் ஈடுபட்டு ஒரு சமீபத்தியாட்டை உருவாக்கியபோது- இது போன்று மனித உயிரிலும் செய்துபார்க்க முடியுமா என்ற சிந்தனை எழுந்ததும் ஆட்டகை கடித்து மாட்டகை கடித்து மனுவனைகை கடிக்கும் முயற்சி என்று வடிகையாகக் குறிப்பிட்டார்.

தனீக்களைப்பற்றி குறிப்பிடும்பொழுது ஆண்டனீக்கள் படு சமீபத்தியர்கள் என்ற தகவலையே சொல்கிறார். உடனே எனக்கு நண்பர் அ.முத்துலிங்கம் எழுதிய சிறுகதையொன்றுதான் ஞாபகத்திற்கு வந்தது. அதிலே அவர் பிண்டனீக்களுக்குத் தான் கொட்டும் இயல்பு உண்டு என்று எழுதியதுடன் நின்றிருக்கலாம். அவர் அதற்கும் மலேசேனென்று பிண்ட உயிரினங்களுக்குக் கில்லாம் இந்த இயல்புதானோ...? என்றும் எழுதியுள்ளார். குளிர்காலத்தில் கட்டட்கு வளையே வந்த ஆண்டனீக்கள் குளிரில் விறைத்து தனது சிறகுகளை இழந்து இறந்துவிட, வசந்தகாலம் வரும்போது ராணித்தனீக்கள் ஆள் தவேபபட்டுகிறது. உடனே ராணித்தனீக்கில் மூட்டகைகளை இட்டு ஆண்டனீக்கி தவேபபட்டி செய்து கொள்கிறதாம்.

நிலாசிரியர் அந்தக் கட்டுரையை இப்படி முடிக்கிறார் :- “ எப்படி இருக்கிறது கதை. ஆண்டினம் அந்த அளவு கவேலமாகப்போய் விட்டது.”

படித்துக்கொண்டு போகும் பொழுது பல இடங்களில் நீங்கள் வாய்விட்டுச் சிரிக்க முடியும்.

2050 ஆம் ஆண்டுகளில் மரணவீதம் குறைந்துவிடலாம் என்ற ஆராய்ச்சி தொடர்பாக

Written by - மருகப்பதி -

Sunday, 13 August 2017 19:47 - Last Updated Sunday, 13 August 2017 19:50

எழுதும் பொழுது, 'அப்பொழுது மனித குலம் வாழ்வதற்கு மற்றுமொரு கோள் அவசியமாகலாம்' எனச் சொல்லிவிட்டு கட்டுரையை முடிக் கவில்லை. அதற்கும் மலேவே ஒரு படி சின்று, இடையிடையே அவதார புருஷர்களாகிய ஓஸாமா பின்லடேன், ஜோர்ஜ் புஷ் போன்றோர் தோன்றி துஷ்டநிக் கிரக பரிபாலனம் செய்து பிமாதவேயின் பாரதத்தைக் குறைபாடுகள் என நம்புவோமாக. என்று முடிக் கிறார்.

அந்த இரூவருடன் மலேவும் சிலரது பெயர்களையும் அவர் சேர்த்திருக்கலாம்.

எனது வயது 150,0000 (பதினாறு நூற்றாயிரம்) என்றால் நம்புவீர்களா...? என்ற கட்டுரையை இந் தநிலின் மகாடமான கட்டுரை என நான் கருதுகிறேன். மனித இனம் தோன்றிய காலம் முதல் இன்று நாம் வாழும் காலம் வரையில் முதல் மனிதனாகும் இன்று வாழும் எனக்கும் உங்களாகும் ஒரே உயிர்க் கலம்தான் என்ற உண்மையைச் சொல்லி ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பிறந்து வளர்ந்த இனமே மனித இனம் என்ற முடிவுக்கு ஆதாரங்களாக வருகிறார். இடையில் வந்ததுதான் மொழி, மதம், சாதி, பிரதேசவாதம், ஏறத்தாழ வு, நிறவேற்றுமை, இனப்பாகுபாடு முதலான குறுகிய சிந்தனையைப் பட்ட வாழ்வுக்கோலங்கள் என்ற தளிவன இந் த ஆக் கம் மிகவும் நுட்பமாகவும் அற்புதமாகவும் வளிப்படுத்துகிறது. இனரீ தியாக- மொழிர் தியாக- நிற ரீ தியாக - சாதி ரீ தியாக- பிரதேச ரீ தியாக மக்களைப் பிரித்துவதே து அரசியல் ஆதாயமும் சொந்த நலன்களும் பண்புவர்களாகும் இந் தக கட்டுரையை சமர்ப்பணமாக் கலாம். நில் கிடதை தால் படித்துப் பாருங்கள்.

ஓவ்வொரு கட்டுரையும் அறிவுத்தேலின் வளிப்பாடு. அதற்கான உழைப்பில் ஈடுபட்டு இந் த அரிய நிலத்தைத் தந்தவர் இன்று எம் மிடையே இல்லை என்பது வருத்தமாக இருக்கிறது. கண்டாவுக்கு நான் சின்றுருந்த சமயம் அங்கிருந்த வானொலி நிலையைத் திற்கு எனனை அழைத்துச் சின்றுவர் சகோதரி ரீ ரஞ்சனி. வழியில் கனகசபாபதி சேரையும் ஏற்றிக்கொள்வோம் என்றனேன். அவ்வாறே அவரிடம் எனனை அழைத்துச் சின்றுார்.

எம்முடன் வானொலி கலையைத் திற்கும் வந்து எனது நரே காணலை வளியிலிருந்து சிவிமடுத்தார். அதன் பின்னர் ஸ்காபரோவில் நடந்த நட்சேனின் நாவல் வளியீட்டு நிகழ்வுக்கும் வந்தார். பின்னர் லகோகநே திரலிங்கம் எனக்காக ஒழுங்குசெய்திருந்த ஒரு இராப்போசனவிரூத் திலும் கலந்துகொண்டு எனனை வாழ்த்திப் பிசினார். இவ்வாறு என்னுடன் இணக்கமாக உறவாடிய கனகசபாபதி சேரிடமிருந்து ஒரு நாள் மின்னஞ்சல் வந்து எனனை அதிர்ச்சியடைய வைத்தது. அவர் எங்கோ பயணத்தில் தனது உடமைகளை பறிகொடுத்து நிரக்கதியாக நிற்பதாகவும் தாமதமின்றி உதவாமாறும் கட்டிபுருந்தார். அதனை நான் நம்பிக்கொண்டு, எதற்கும் அவருடைய தொலைபிசியில் தொடர்புகொண்டு விசாரித்தால் அவர் வீட்டிலிருப்பவர்கள் ஏதும் தகவல் சொல்வார்கள் என நினைத்தனேன். தொடர்புகொண்ட வளையை கண்டாவில் நடுச்சாமம். அவரே தொலைபிசியை சலித்துக்கொண்டு எடுத்துத்தார். எனது அதிர்ச்சியை சொன்னதும், "அந் தமின்னஞ்சல் உங்களாகும் வந்ததா...? இதுவரையில் பலரும் எனனை விசாரித்து தபிக்கத்தகை குழப்பிவிட்டார்கள்" என்றார். அவரது மின்னஞ்சலை எவனோ திருபிவிட்டு இந் தத்திருவிளையாடலை காண்பித்திருக்கின்றான். அந் தசம் பவம் பற்றி அவர் ஏதும் சுவாரஸ்யமான கட்டுரை எழுதியிருக்கிறாரா என்பதும் திரியவில்லை. அவரைப் பற்றிய நினைவுகள் தான் எம்மிடம் எஞ்சியிருக்கின்றன.

Written by - ஊர்க்குறிப்பு -

Sunday, 13 August 2017 19:47 - Last Updated Sunday, 13 August 2017 19:50

letchumananm@gmail.com